

Eli Levén, Du är rötterna som sover vid mina fötter och håller jorden på plats. Norstedts 2010.

Eli Levéns debutroman har väckt både nyfikenhet och många spekulationer långt innan den nu publiceras. De avsnitt av romanen som funnits att läsa i tidskrifter och på nätet har antytt något nytt och speciellt. Och ryktet håller definitivt vad det lovat. Som ett ramverk finns helgonbilden av Sankt Sebastian vilken blivit något av en ikon inom gayvärlden. Den sköne ynglingen genomborrad av pilar. En paradox av smärta och estetik. Innanför denna ram rör sig den verkliga Sebastian. En ung man i Stockholm, Sebastian, en pojktansa som kastas hit och dit i en rå värld av sexuella övergrepp och förnedring på toaletter och i Paris kyrkogårdar. Men Sebastian bejakar och tar emot, som om alla dessa pilar skulle kunna frigöra hans verkliga jag: Ellie, kvinnan inom honom. Sebastian möter den märklige Andreas som håller Sebastian längtan vid liv, trots att han ömsom förkastas och förnedras. Men Elli reser sig aldrig ur denna aska. När Sebastian till slut ser sig i spegeln, så ser han bara Sebastian. Trots allt en befrielse. Eli Levéns språk är bland det märkligaste jag läst. Så likt de medeltida bilderna av Sant Sebastian, där det råa våldet drunknar i den sköna bilden av en fulländad yngling. Det ser alls inte ut att göra ont, trots att bilden är bestialisk. Eli Levén berättar om råa, kränkande och våldsamma sexualakter som formligen dryper av alla kroppsvätskor. Men tonen, språket, är lätt och fluffigt som gjort av sammet. Det gör läsningen näst intill outhärdlig. Det går bara tio sidor i taget. Sedan måste jag kasta ifrån mig boken innan jag griper den igen. Eli Levén har själv sagt att han velat skriva sin bok som en harlequinroman. Och det har han kanske gjort till formen, men definitivt inte i innehållet. En hudlös roman om den självutplånande kampen för ett jag och en identitet, skulle jag själv säga. Och en debut som kommer att ljuda länge.

Jakob Carlander

Bildtext:

Eli Levén debuterar efter skrivarkurser på Biskops Arnö folkhögskola.

Ingress:

En harlequinroman med lätt och fluffad text, men ett provokativt innehåll som skildrar en ung pojkttransas utsatthet bland hänsynslösa män. Och en spegelbild av medeltida ikoner av Sankt Sebastian. Svårsmält men starkt!